

Opinia Komisji Skarg i Wniosków

Na posiedzeniu Komisji Skarg i Wniosków w dniu 9 grudnia 2020 r. rozpatrzono skargę na działalność Zakładu Gospodarki Mieszkaniowej i Usług Komunalnych oraz Miejsko – Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Sępopolu.

Komisja uznała skargę za bezzasadną. Wszystkie stawiane zarzuty są dokładnie zawarte w umowie najmu lokalu socjalnego zawartej w dniu 20 stycznia 2020 r. podpisaną przez Najemcę i Dyrektora ZGMIUK w Sępopolu.

Uzasadnienie

Do biura Rady Miejskiej w Sępopolu w dniu 26 października 2020 r. wpłynęła skarga na działalność Miejsko – Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Sępopolu oraz Zakładu Gospodarki Mieszkaniowej i Usług Komunalnych w Sępopolu.

W tym samym dniu Przewodniczący Rady Miejskiej w Sępopolu przekazał skargę Przewodniczącemu komisji Skarg i Wniosków.

Skarga była analizowana przez Komisję Skarg i Wniosków na posiedzeniu w dniu 9 grudnia 2020 r.

W skardze zarzuciła:

- Miejsko – Gminnemu Ośrodkowi Pomocy Społecznej w Sępopolu, że jej nie pomaga,
- Zakładowi Gospodarki Mieszkaniowej i Usług Komunalnych w Sępopolu brak wymiany eternitu na dachu, okien i drzwi, z pieca ulatnia się czad, a z okien wychodzą robaki.

W odpowiedzi na postawione przez Skarżącą zarzuty Miejsko – Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Sępopolu odpowiedział, że zarzuty są bezpodstawne i niezgodne ze stanem faktycznym, ponieważ rodzina od wielu lat korzysta zarówno z materialnych, jak i niematerialnych form pomocy tutejszego Ośrodka (.).

W bieżącym roku Skarżąca otrzymała na łączną kwotę
(od stycznia do października) oraz pomoc w formie skierowanie
do otrzymywania

Ponadto rodzina może otrzymać pomoc psychologa, do czego niejednokrotnie była motywowana przez pracownika socjalnego i asystenta rodziny. Skarżąca twierdzi, że nie potrzebuje wsparcia w tym zakresie i nie chce korzystać z pomocy psychologicznej.

W swojej skardze Pani opisuje drastyczne warunki mieszkaniowe swojej rodziny oraz zły stan techniczny lokalu, za który ponosi wysokie koszty („tysiąc złotych i do tego śmieci, woda”) oraz zarzuca, iż otrzymywany dodatek mieszkaniowy jest niski.

Wysokość dodatku mieszkaniowego nie jest uznaniowa, lecz ustalana na podstawie zapisów ustawy o dodatkach mieszkaniowych (tj. Dz. U. z 2019 r., poz. 2133). Wysokość w/w dodatku jest uzależniona od: powierzchni zajmowanego lokalu, liczby osób wspólnie zamieszkujących, ponoszonych wydatków za mieszkanie oraz dochodu gospodarstwa domowego (do dochodu nie wlicza się świadczenia wychowawczego - tzw. 500+). Wysokość należnego Skarżącej dodatku mieszkaniowego wyliczono w oparciu o w/w dane wykazane

we wniosku o dodatek mieszkaniowy oraz stosowne artykuły ustawy i wydano w tym zakresie decyzję administracyjną.

Rodzina Skarżącej jest systematycznie odwiedzana przez asystenta rodziny i pracownika socjalnego, którzy nie potwierdzają stawianych przez Skarżącą zarzutów dotyczących drastycznych warunków mieszkaniowych. Podczas wizyt w środowisku pracownicy nie zauważyli „insektów wychodzących z okien”, ani innych opisywanych w skardze „zjawisk” stwarzających jakiegokolwiek zagrożenie dla rodziny, Skarżąca również ich nie zgłaszała. W ocenie pracowników warunki mieszkaniowe rodziny są dobre, nie odbiegają od standardów życia innych rodzin objętych pomocą Ośrodka. Mieszkanie składa się z korytarza, kuchni, łazienki i trzech pokoi. Jest umeblowane i wyposażone w podstawowe sprzęty gospodarstwa domowego umożliwiające prawidłowe funkcjonowanie rodziny.

Zakład Gospodarki Mieszkaniowej i Usług Komunalnych w Sępólnie Wybrzeża wyjaśnił, że - ... wraz z rodzicami i szóstką dziećmi mieszkała w mieszkaniu komunalnym o pow. 52,3 m² w miejscowości W styczniu bieżącego roku otrzymała mieszkanie w budynku nr ... miejscowości ... o pow. 61,20 m². Mieszkanie to zostało przygotowane w porozumieniu z Miejsko – Gminnym Ośrodkiem Pomocy Społecznej, ponieważ Skarżącej groziło odebranie przez sąd dzieci m.in. ze względu na warunki mieszkaniowe. Od czasu wynajęcia mieszkania przez Skarżącą nie uiszcza regularnie należnego czynszu (wpływa jedynie dodatek mieszkaniowy w wysokości 20,16 zł, a w październiku pojawiła się wpłata w wysokości 200 zł). Skarżąca nie spłaca również długu jaki pozostał po jej zamieszkiwaniu w poprzedniej miejscowości, a wynosi ponad 10 000 zł. Jedynie w czerwcu udał się namówić Skarżącą, aby wpłaciła 1000 zł zaległego długu. Zgodnie z ustawą dnia 21 czerwca 2001 r. o mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego umową najmu socjalnego lokalu jest umowa najmu nadającego się do zamieszkania ze względu na wyposażenie i stan techniczny, którego powierzchnia pokoi przypadająca na członka gospodarstwa domowego nie może być mniejsza niż 5 m², a w przypadku jednoosobowego gospodarstwa domowego 10 m², przy czym lokal ten może być o obniżonym standardzie.

Stan budynku w miejscowości ... według ZGMIUK jest zadowalający, co potwierdzone zostało rocznym przeglądem technicznym w grudniu 2019 r. Powierzchnia, która jest obecnie zajmowana przez rodzinę Skarżącej to 73,61 m², poprzez zawarcie aneksu z dnia 5 lutego 2020 r. (zwiększono ilość osób uprawnionych do jego zamieszkiwania i zwiększono jego metraż o jeden pokój). Zarzut zbyt małej powierzchni w tym przypadku jest bezzasadny – razem ze Skarżącą uprawnieni do zamieszkiwania w lokalu jest jej 6 - ro dzieci i rodzice. Ostatnio zamieszkał z nimi także mąż Skarżącej.

Zgodnie z umową zawartą przez Skarżącą do jej obowiązków należy naprawa i konserwacja okien i drzwi.

ZGMIUK oddał w najem lokal spełniający standardy lokalu socjalnego. Okna były w dobrym stanie, o czym świadczy podpisanie przez Skarżącą protokołu zdawczo – odbiorczego mieszkania. Robaki, które przenikają wg Skarżącej przez okna związane jest z otoczeniem budynku (pola, lasy) lub braku higieny.

Również konserwacja i naprawa pieców węglowych i akumulacyjnych łącznie z wymianą zużytych elementów należą do Wynajmującego lokal. Ostatnia wizyta pracowników ZGMIUK miała miejsce 16 października 2020 r. – najemczynie zgłosiła, że przy drzwiczkach pieca wydobywa się dym. Została poinformowana, że sznur żaroodporny jest zużyty i należy go wymienić na koszt własny.

Zarzut niewymienionego dachu, który jest pokryty eternitem – ZGMIUK zgodnie z długofalowym programem wycofywania azbestu z gospodarki jest zobligowany do jego wymiany do 31 grudnia 2032 r.

Dyrektor ZGMIUK uznała, że Skarżąca otrzymała od instytucji publicznych pomoc, której nie można uznać za małą. Skarżąca wykazuje wg dyrektora ZGMIUK postawę roszczeniową, przy niechęci do uiszczania jakichkolwiek należności.

Komisja Skarg i Wniosków po wnikliwym przeanalizowaniu skargi w dniu 9 grudnia 2020 r., zapoznaniu się z dokumentacją oraz rozmowach z kierownikiem Miejsko – Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej Teresą Rodź, dyrektorką ZGMIUK w Sępopolu Joanną Szydłowską i pracownikiem Arturem Ruszczyńskim oraz matką Skarżącej, która została upoważniona przez Skarżącą do składania w jej imieniu wyjaśnień ustaliła co następuje:

Rodzina Skarżącej jest objęta wsparciem Miejsko - Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej od wielu lat, natomiast pomocą asystenta rodziny od 2016 r. Po sytuacji z roku 2019 r. kiedy Skarżąca złożyła skargę na MGOPS w związku ze sprawą sądową jaka miała miejsce w Sądzie Rejonowym w Bartoszycach, o odebranie Skarżącej dzieci Burmistrz Sępopola wraz z dyrektorem ZGMIUK dołożyły wszelkich starań, aby do tej sytuacji nie dopuścić i zaproponowały Skarżącej lokal w miejscowości , gdzie ze względu na większy metraż, ale też warunki jakie zostały stworzone dla niepełnosprawnego ojca Skarżącej wprowadziła się rodzina Skarżącej.

Rodzina korzysta ze wsparcia MGOPS w Sępopolu i jej dochód w 2020 r do miesiąca października wyniósł - co jest sumą dużą jak na standardy naszej gminy. Ponadto rodzina Skarżącej otrzymuje wsparcie w postaci

Rodzina Skarżącej jest systematycznie objęta wsparciem asystenta rodziny i pracownika socjalnego, którzy nie potwierdzili drastycznych warunków mieszkaniowych . Ponadto należy podkreślić fakt, że Komisja Skarg i Wniosków zna dobrze sytuację rodziny Skarżącej, ponieważ rozpatrywała jej poprzednią skargę na działalność M-GOPS na trzech posiedzeniach w 2019 i 2020 r.

Szczegółowo przeanalizowana została umowa najmu lokalu socjalnego którego czynsz wynosi 1,16 zł za m² z dnia 20 stycznia 2020 r. Dyrektor ZGMIUK zaprezentowała także zdjęcia z lokalu przed i po remoncie, zanim rodzina Skarżącej się do niego wprowadziła.

Z par. 5 ust. 2 umowy wynika, że to najemcę obciąża naprawa i konserwacja m.in. podłóg, posadzek, okien, drzwi, pieców węglowych itp.

Pani Dyrektor poinformowała Komisję Skarg i Wniosków że na rok 2021 zaplanowano m.in. wymianę stolarki okiennej na plastikową w tym lokalu, jednak jeżeli Skarżąca by chciała, może to zrobić wcześniej po uzyskaniu akceptacji ZGMIUK i poniesione przez nią koszty mogą być zaliczone na poczet m.in. zaległego zadłużenia. Niestety do takiej sytuacji nie doszło i Skarżąca czeka, aż dokona tego ZGMIUK.

Z informacji uzyskanych od mamy Skarżącej - - wynika, że rodzina paliła w piecu trzyletnim wysuszonym drewnem, ale w trakcie posiedzenia okazało się, że palą mokrym drewnem, bo takie udało im się w tym roku kupić. Wyjaśnia to też przyczynę problemów z piecem, w którym nie powinno się palić mokrym opalem.

Ponadto mieszkanie, w którym mieszka rodzina Skarżącej przechodzi również regularne przeglądy kominiarskie.

Komisja Skarg i Wniosków uznała, że zarówno Miejsko – Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej, jak i Zakład Gospodarki Mieszkaniowej i Usług Komunalnych działają w oparciu o obowiązujące przepisy prawa i uregulowania wynikające z umowy najmu z dnia 20 stycznia 2020 r. oraz aneksu do niej z dnia 5 lutego 2020 r.

W związku z powyższym radni Rady Miejskiej w Sępopolu uznali w całości skargę na działalność MGOPS i ZGMIUK za całkowicie bezzasadną.

Sępopol, dnia 9 grudnia 2020 r.

Przewodniczący Komisji Skarg i Wniosków

Wojciech Rynkiewicz